

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal weke wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

DONDERDAG 18 MAART.

De prijs der Advertentiën is, van eenen act of vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Hooger onderwijs.

In de voorgaande stuk, afkomstig van gene zeer geachte naam, van gepubliceerd nummer van den tweeden maart; stelde men voor, ter vervanging onzer drie Hoogescholen, eene regtsgeleerde school te Leiden, eene school van geneeskunde te Utrecht, en eene school van godgeleerdheid te Groningen te vestigen. Daarop werd door de redactie aange-merkt dat zij niet geacht wilde worden het voorstel van zoodanige scheiding van vakken te deelen. Veel liever zouden wij toetreden tot het voorstel om; in stede van al onze academiën en athenaea, ééne goede Hoogeschool op te rigten, en dat wel in de hoofdstad des rijks, te Amsterdam.

Niet alleen zit het oogpunt van bezuiniging, maar ook; en wel voornamelijk, uit het oogpunt van wetenschap en beschaving, zouden wij zulks wenschelijk achten; terwijl er bovendien verscheiden politieke redenen voor schijnen te pleiten.

Afzondering van vakken zouden wij bestrijden, als nadelig voor de wetenschap in het algemeen. Tusschen de verschillende wetenschappen bestaat een onderlinge band; zij hebben elkanders inlichtingen, elkanders ervaringen noodig. Die ze, als verschillend, volstrekt scheiden wil, knipt elke derzelve. De een moet somwijlen treden op het veld der physiologie, der geneeskunde; hij kan niet altijd vreemd blijven aan de hoogere filosofie, aan de geleerder theologie; en wederkeerig. Dit is waar ten aanzien van den student; dit is waar ten aanzien van den professor. Die zich bij één vak mogt willen bepalen, zou nooit iets meer dan een zeer incomplete geleerde worden; zijn oordeel zou niet alleen bekrompen wezen, het zou eenzijdig zijn en falen.

Zoo is dan ook steeds — misschien zonder dat men er zich rekenschap van gaf — een academisch mensch, een jongeling die aan eene universiteit gestudeerd had" anders beschouwd dan iemand die bij éenen leermeester, hoe kundig ook, het een of ander vak, hoe grondig ook, had beoefend. Men achtte de academie als de groote bron van kennis, den algemeenen tempel waarin aan alle wetenschappen geofferd werd.

Alle beroemde leerstoelen werden dan ook aan universiteiten gevonden; geen afzonderlijke leerstoel vond ooit in hoogen roem.

Uit de mededeeling van den heer cousin, in de Revue des deux Mondes van 1 februari, blijkt, dat men in Frankrijk het ondoelmatige dier afzondering van vakken mede heeft ingezien, en tot vereeniging derzelve, tot oprigting van universiteiten wil overgaan.

Overeenkomstig hetgeen ik in mijne werken gezegd en herhaald heb (schrijft de heer cousin) stel ik mij voor in stede der afzonderlijke faculteiten, verstrooid en kwijnende op eene menigte van plaatsen, allengs een stelsel van groote wetenschappelijke middelpunten in te voeren, waar al de faculteiten vereenigd zouden zijn, gelijk zulks in de geheele wereld aangenomen is.

De bedoeling echter en het nut hiervan zou groot

tendeels verloren gaan, bijaldien niet op zoodanige middelpunten al de verschillende vakken voortreffelijk waerden bezet. Indien men aan de eene academie hoofdzakelijk op de regtsgeleerdheid, aan gene op de geneeskunde of theologie lette, zou de bedoeling van universiteit eigenlijk worden verloochend. Want eene faculteit door nietsbeduidende professoren te doen bekleeden, is niet veel beter dan ze niet te laten bekleeden.

Hoe moeilijk nu het is, een aantal voortreffelijke professoren voor alle vakken te vereenigen, zal iedereen erkennen die begrip heeft van hetgeen tot een goed hoogleeraar vereischt wordt.

Ééne academie in alle faculteiten goed te voorzien, zou reeds mogelijk wezen; hoe veel meer dus nog drie of vier?

Zijn de wenschelijke kundigen en dat onderwijzen geschikte mannen zoo tussijk?

Zou men te voor de som, aan onze hoogescholen van staatswege toegelegd, kunnen erlangen? — Zekerlijk niet.

Ook ten aanzien der academiën heeft de regering haar droevig stelsel toegepast van veel personen te bezigen, voor hetgeen door weinigen kan worden verrigt. Alzoo meende men zich veel aanhangers te maken; alzoo meende men naar godden te kunnen heerschen. Aan beide was vast waar. Om veel personen te kunnen betalen, moest men natuurlijk veel prullen nemen, en prullen zijn gewoonlijk gedwee. Daarbij vond men die ongeschikte professoren steeds bereid om ongeschikte studenten te promoveren, en zoo konden de domste en liederlijkste zontjes of neefjes met posten worden bekleed. Er zijn in ons land professoren, die men niet aanzien, laat staan aanhooren, kan zonder lagchen; er zijn er anderen, die de onbeschaamdheid zoo ver drijven, dat zij aan een student, die huij ter verkrijging van het doctoraat eene gekochte dissertatie brengt, zeggen: van die hand heb ik er al betere gehad; of wel: gij hadt mij liever het originele manuscript maar moeten geven, dat schrift zou ik beter hebben kunnen lezen. Niet onaardig zeker, indien de professor den student daarmede afwees; maar hij laat hem toe, hij is zijn promotor, hij promoveert hem dikwijls non sine laude, magna cum laude misschien; en zoodanige doctor wordt dan regter, of secretaris van legatie.

Er is slechts ééne stem in het land over het ontzettend getal posten, en van allerwege roept men om vermindering daarvan, velen daarbij willen de traktementen verlaagd zien. Dit is meerendeels eene dwaling. De posten moeten worden verminderd: de traktementen niet. Vele traktementen behoorden integendeel te worden verhoogd; ten einde bekwaame personen te kunnen krijgen; thans moet men veel domooren nemen, die niet in staat zijn den kost op andere wijze te kunnen verdienen.

Bezuiniging wil men tevens; en dat wij ze mede willen en zeer mogelijk achten, hebben wij dikwijls genoeg gezegd. Maar wij begeeren ze op eene doelmatige wijze; wij willen niet dat honderd ambtenaren, waarvan er vijftig nutteloos zijn, minder zullen worden bezoldigd; maar wij begeeren

dat er vijftig worden afgeschaff, en daarentegen, des noods, een gedeelte van die afgeschafte traktementen aan de andere vijftig, bekwaame mannen, worde toegelegd.

Wat wordt er niet al gevorderd tot een geschikt professor! en waarom wil men zich inbeelden, dat zulk een zeldzame man te krijgen is voor een inkomen, ver beneden hetgeen menige gewone advocaat, menige gewone geneesheer verdient?

Vraagt eens aan een onzer beroemdste advocaten of geneesheeren, aan een dier mannen, wier kunde in hun vak algemeen als uitstekend erkend wordt — of hij professor wil worden? — Hij zal u uitlagchen; en waarom zal hij u uitlagchen? Omdat hij met zijne praktijk f 20,000 verdient, en als professor te Leiden misschien f 8000 of f 10,000, als professor te Utrecht of Groningen misschien f 4000 of f 5000 (wij stellen hooge sommen) zou verdienen.

Ruim nu al die academiën en athenaea op, en rigt er ééne in, waar al de studenten zich vereenigen; dan wordt het hoogleeraars-inkomen uit de collegie-gelden ontzaggelijk vermeerderd, en kan hij ook f 20,000 maken.

Dan mag men verwachten de bekwaamste mannen als professoren te erlangen, tot oneindig voordeel voor de wetenschap; terwijl tevens de staat er gelden bij bezuinigt; want in stede van twee of drie professoren, is er slechts een te betalen.

En wat voert men hiertegen aan? Dat éen man niet zoo veel nodig heeft, en dat er twee of drie van zoodanige som goed kunnen leven. Zou mogelijk; doch de vraag is niet: hoe veel zoogenaamde geleerden van eene gegeven som kunnen leven; maar: wat men doen moet om de bekwaamste professoren te erlangen. En wat wordt verder aangevoerd: dat Leiden alsdan kermien, Utrecht zuchten, en Groningen weenen zou, — dit is zeker zeer treurig; doch de vraag is niet wat die of die stad wel wenscht, maar wat het nuttigst is voor het gansche vaderland. Dat nut moet eene regering weten te bevorderen, al klagen en kermen er sommigen bij. Waarom zou het algemeen belang des lands aan het individueel belang van eenige steden moeten worden geofferd?

(Het slot hiervan.)

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Rome, 3 maart. In het geheim consistorie van gisteren heeft de heilige vader, na de allocutie betrekkelijk de kerkelijke aangelegenheden in Spanje aan de vergadering der kardinalen te hebben gehouden, den aartsbisschop van Lyon, de Bonald, tot kardinaal benoemd, en eenen tweeden kardinaal in parte gereserveerd. Men denkt dat deze de aartsbisschop van Keulen, de heer v. Droste, is. (A. Z.)

DUITSCHLAND.

Van den Rijn, 11 maart. De schat, welken de Hessisch-Darmstadters voor Beberich in den Rijn hebben laten zinken, wordt weder door de pioniers der bondsbezetting van Mainz weder opgehaald, en de steenen worden op Hessisch gebied, op de Ingelheimer Au neergelegd; en kunnen bij gelegenheid gebruikt worden voor een monument. (Köln. Zeit.)

Frankfurt, 13 maart. De stremming der haven van Bieberich was van korten duur, want heden hebben de pioniers der Oostenrijksche en Pruisische bezetting van Mainz begonnen de gezonken steenen uit den Rijn te nemen en op het Hessisch eiland Ingelheimer Au te brengen. Deze snelle tusschenkomst der bondsoverheid verwekt algemeen genoegen. (Karls. Zeit.)

OOSTENRIJK.

Wenen, 9 maart. Het schijnt nu toch dat de onderhandelingen nopens de volledige bevrediging van het Pyreneische schiereiland weder worden hervat, hoe ongunstig de nitzigten aldaar aanvankelijk ook schenen. Men verneemt althans uit zeer goede bron, dat door eene der Noordsche mogendheden de erkenning der koningin Isabella als de eenige maatregel voorgesteld wordt, om grootere kwalen, dan zelfs de burgeroorlog aanbragt, te verhoeden. De Fransche regering heeft nooit opgehouden dezen stap als dringend noodzakelijk aan te bevelen, zelfs bij de onderhandelingen omtrent het geven van passen aan don Carlos. (Köln. Zeit.)

— Z. K. H. de aartshertog Frederik is eergisteren, tot groote vreugde van het geheele keizerlijke huis, in gewenschten welstand, uit Venetië alhier aangekomen. (Oest. B.)

— Dezer dagen heeft een attaché der Fransche legatie hier een openlijk schandaal gegeven, door, tegen het bestaande verbod, in het binnenste der stad, met eene sigaar te wandelen; een dienaar der politie, die aan een huis in de Heerenstraat, waarvoor, ten behoeve van eenen zieke, stroo nedergelegd was, wacht hield, herinnerde hem te vergeefs het bestaande verbod; eenige schreden verder, veroorloofde zich de jonge man zelfs tegen den schildwacht voor het paleis van den prins Wassa, die hem om dezelfde rede wat ruwer behandelde, zijn stok te gebruiken, hetgeen den soldaat, een reusachtigen grenadier, aanleiding gaf om hem met de hand op te ligten en in zijn wachthuis te plaatsen. Eenige minuten later nam de politie hem aldaar over, doch ontsloeg hem daarna, toen hij bewezen had tot een vreemd gezantschap te behooren. De even zoo verstandige als regtlievende gezant, graaf de St. Aulaire, moet door zijne tusschenkomst de zaak reeds hebben bijgelegd. (Allg. Zeit.)

ENGELAND.

Londen, 13 Maart. In het huis der gemeenten heeft gisteren avond lord Egerton gevraagd of de hatti-sharif, die door de dagbladen was bekend geworden, en waarbij het erfelijke pachalik van Egypte aan Mehemed-Ali en zijne nakomelingen was verleend, nauwkeurig was, en of H. M. regering en de overige drie mogendheden denzelfden hebben goedgekeurd. Lord Palmerston antwoordde hierop, dat hij geloofde dat het bedoelde staatsstuk echt was. Wat de tweede vraag betrof, was het hem onmogelijk te zeggen tot welk besluit de mogendheden zouden komen. J1. woensdag had de Turksche gezant hem den firman ter hand gesteld. Uit bijzondere, doch niet officiële bronnen vernam hij, dat Mehemed-Ali op den 23sten of 24sten der vorige maand voorstellingen aan den sultan had doen geworden ten opzichte der clause, waarbij de sultan zich het recht voorbehoudt om te bepalen wie van Mehemeds zonen hem in het bewind zal opvolgen; maar hij (Palmerston) was buiten staat te zeggen welke maatregelen de sultan dien ten gevolge nemen zal, namelijk of hij gemelde clause wijzigen, dan wel of hij den raad zijner bondgenooten inwinnen zal. Ongetwijfeld was het voornemen der vier mogendheden om aan Mehemed ter goeder trouw de erfelijkheid van het pachalik van Egypte toe te staan, maar niet om aan den sultan alle hoegenaamde controle te ontnemen. Zij wilden, dat de pacha zijnen titel en investituur van den sultan en niet van zich-zelfen zoude ontvangen, als of hij een onafhankelijk pacha ware; met één woord, dat hij geen aanspraak zou maken op het recht van soevereiniteit, hetwelk uitsluitend aan de verhevene Porte toekwam.

FRANKRIJK.

Parijs, 14 maart. Men leest in de Sentinelle de Toulon van den 10den, dat het gerucht aldaar in omloop was, dat een Fransch escader, bestaande uit zes fregatten en een linesschip van 74 stukken, naar de Indische zee zou verrekken, onder bevel van den schepthij-nacht Laine. De prins de Joinville, commandant van de Belle Poule, zou mede deel nemen aan deze expeditie.

— De heer Moutier en de graaf Molé zijn gisteren op de Tuilerijen ontvangen. Men wil, dat de heer Moutier, ten gevolge dezer zamenkomst en eene nieuwe

beraadslaging met de leden der commissie voor de fortificatiën, besloten heeft zijn rapport op nieuw te beginnen, en dit zijne rapport veel minder vijandig aan het ontwerp van wet zal zijn. Men schijnt niet meer te twifelen aan het verwerpen van het door de commissie voorgestelde amendement door de Kamer der pairs, en dat de wet, zoo als zij door de Kamer der afgevaardigden is gestemd, zal worden aangenomen.

Men bemerkt gestadig welke beraadslagingen bij vele aan de fortificatiën van Parijs vijandige pairs. Men telt thans 25 pairs, publieke functionarissen, welke zich te Parijs bevinden, enkel met het doel, om voor de fortificatiën te stemmen. Ook gewaagt men nog voortdurend van eene lange redevoering, door den hertog van Orleans, in de Kamer te houden; en men schijnt te gelooven, dat zijne taak vele pairs van gevoelen zal doen veranderen.

— De Revue de Paris noemt de voorwaarden door de Porte aan Mehemed-Ali opgelegd, nog harder dan men verwachten moest. De onderkoning, zegt zij, heeft geweigerd zich aan twee derzelve te onderwerpen; hij kan niet toestemmen dat de sultan zijnen opvolger kiese en de hoofdofficieren van zijn leger benoeme. » Wij hechten niet veel belang, » vervolgt het tijdschrift, » aan deze tegenkantingen des onderkoning; zij zijn hem afgedwongen door een laatste gevoel van zijne eigenwaarde; maar Mehemed-Ali begint een weinig laat weerstand te bieden, en deze reclamatiën in extremis zijn slechts een bewijs te meer van eene onherstelbare onmagt. » Het tijdschrift schijnt te vergeten dat » de onherstelbare onmagt » van den pacha veel meer te wijten is aan de verlatenheid waarin Frankrijk hem na al deszelfs snooverijen liet, dan aan Mehemeds wil. — Vervolgens vraagt de Revue: » Welke partij zullen de kabinetten kiezen? Zullen zij volle toestemming geven aan den hatti-sharif des sultans? Oostenrijk, zegt men, laakt de hardheid der laatste voorwaarden aan Mehemed opgelegd. Lord Ponsonby zal ze hebben aangeraden; de heer de Biqueniéff zal hem hebben laten begaan. Men kan schier niet twifelen, of de divan heeft op Englands aanzetting gehandeld, bijaldien men overweegt hoe veel belang Engeland er bij heeft, dat alles in Egypte verward en ongeremd blijve. Het is geoorloofd hier het axioma toe te passen: Is fecit cui prodest.

BELGIE.

Brussel, 14 maart. In weerwil van de onlangs door de ministers in de kamer der vertegenwoordigers behaalde overwinning, is hun toestand zeer onzeker gebleven en hebben zij thans in den senaat, waar dezer dagen het binnenlandsch budget behandeld wordt, eenen nieuwen worstelstrijd door te staan, die zeer wel door eene wijziging in het kabinet kan gevolgd worden. De heeren Desmanet de Biesme, graaf de Baillet, de barons Pelichy van Neuzee en de Coppens, de graaf Vitain XIII en de markies van Rodes hebben met meer of minder heftigheid het ministerie bestreden, of te kennen gegeven, zoo als onder anderen de graaf de Baillet, dat, naar hun gevoelen, de lieden die aan het bestuur van de zaken zijn, in de tegenwoordige omstandigheden ongeschikt waren, om eene bevrediging tusschen de beide tegenover elkander staande partijen te bewerken, weshalve eene wijziging van het ministerie in dien zin noodzakelijk scheen, dat eenige bekwaame en invloed hebbende leden van de staatkundige katholieke partij geroepen werden om mede in het bestuur te treden, ten einde den thans heerschenden staat van verdeeldheid te doen ophouden.

Reeds gisteren kondigde dan ook een der ministeriële leden aan, dat de graaf de Meulenaere, voor wien hij eene nieuwe combinatie de portefeuille van buitenlandsche zaken zou bestemd zijn, deswege van wege den koning onderhouden was geworden.

Binnenlandsche Berigten.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 15 maart.

Na de resumtie der notulen van de vorige zitting, is gelezen eene koninklijke boodschap, begeleide door een ontwerp van wet, betreffende de onttegening ten algemeener nutte. (Dit ontwerp is reeds in ons vorig avonds medegedeeld.)

De voorzitter zegt zich in de treurige omstandigheid te bevinden, hun Edel Mogende kennis te moeten geven van het overlijden van zijnen achtungwaardigen stadgenoot en vriend, het geacht medelid, den baron Roëll van Haverswoude. Na hulde te hebben gedaan aan

het in onderscheidene opzigten loffelijke karakter van den overledene, stelt de voorzitter voor de missive van mevrouw de douanière Roëll op de gewone wijze te doen beantwoorden. De Kamer heeft dien overeenkomstig besloten.

Is gelezen eene missive van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken, luidende als volgt:

» Aan den heer voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

» s Gravenhage, 13 maart 1841.

» Ik heb de eer gehad te ontvangen de missive van U Hoog Edel Gestr. van den 11 dezer, ten geleide van een extract uit de notulen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, dd. 10 dezer, krachtens welke de Kamer besloten heeft aan mij, ten fine van berigt, te verzenden een adres van den heer Mr. Lipman, advocaat te Amsterdam, houdende klacht over het medestemmen van den commissaris des konings, bij de laatste verkiezing van twee leden der Kamer, in de vergadering der provinciale staten van Noord-Holland.

» Daar de gouverneurs der provinciën door mij, op Zr. Ms. last, onder dagteekening van gisteren, zijn bekend gemaakt met Hoogsteszelfs verlangen, dat zij, voortaan, geen gebruik meer maken van het regt, aan hen volgens de bestaande reglementen toekomende, om deel te nemen aan de stemming in de vergadering der provinciale staten, bij gelegenheid van de verkiezing van leden voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal, moet ik het daarvoor houden, dat het voorwerp van het bedoelde adres niet der daad is komen te vervallen; terwijl ik bevendien mij de vrijheid moet verbodden te doen opmerken, dat het bepaalde bij § 2 van het koninklijk besluit van 8 juni 1820 mij zou verhinderen aan het in dezen gevallen beslot der Kamer het verlangde gevolg te geven.

De minister van binnenlandsche zaken,
(get.) J. M. Kock.

De voorzitter stelt voor dat antwoord voor notificatie aan te nemen.

De heer van Dam van Isselt verzet zich hiertegen. Zijns inziens behelst het stuk eene kennisgeving, geenszins een antwoord op de vraag, welke de Kamer in hare vorige zitting aan den minister van binnenlandsche zaken gedaan heeft. Wil de Kamer zich zelve niet ongelijk werden, wil zij niet onwaardig handelen, dan mag zij het laatste gedeelte van den brief des ministers niet voor voldoende houden. Hij roept zich althans blijft bij zijn vroeger gevoelen, dat de verantwoordelijke minister verplicht is op de ontvangst van eene mededeeling dezer Kamer te berigten, en vooral ingeval het eene klacht van schending der grondwet betreft. Bestaan er koninklijke besluiten, die de beantwoording verbieden, deze mogen de Kamer niet binden; zij komen den redenaar trouwens voor als na de herziening der grondwet te zijn vervallen. De Kamer moet op den ingeslagen weg, die de ware, grondwettige weg is, volharden. De gevolgen daarvan zullen niet op haar, maar op den minister nederkomen. Het eerste gevolg is althans, dat de provincie Noord-Holland nog eenigen tijd van twee afgevaardigden zal worden beroofd.

De heeren van Rechteren, Luxac en Schimmelpenninck ondersteunden het gevoelen van den vorigen spreker, en verklaarden, dat zij met het ontvangen stuk van den minister geen genoegen konden nemen; dat het niet het antwoord was op de vraag, welke aan Z. Exc. was gericht, en dat de waardigheid van de Kamer vorderde, om van het zons gebreken besluit niet af te wijken.

De heeren de Jonge, en Kniphorst hebben het voorstel des presidents ondersteund. Zij meenden, dat het weinig voldoende antwoord der ministers een natuurlijk gevolg was van de algemeene bewoordingen, waarin het jongste besluit der Kamer vervat was. Zij oordeelden, dat deze daarbij verder dan in andere constitutionele rijken was gegaan, vermits men, b. v. in Frankrijk, wel stukken aan de ministers verzendt, maar er geen berigt op verlangt.

De heer Schimmelpenninck zegt dat de minister kon gemeten hebben, welk berigt de Kamer op het adres van den heer Lipman verlangd heeft, dat het, trouwens van zelf sprak, te weten of het beklag over schending der grondwet door het medestemmen eens gouverneurs bij de verkiezingen waarheid behelste? Elders, b. v. in Frankrijk of Engeland, kwam geene vraag om berigt aan de ministers te pas, omdat deze in de vergadering der vertegenwoordigers aanwezig waren, of daarin geroepen konden worden, wanneer zij alle inlichtingen gaven, ten ware dat lopende onderhandelingen behoef-

en thans door den Boekhandelaar **D. A. MULDER** als winkelhuys gebruikt en bewoond wordt.

3°. Een groot ruim **PAKHUIS**, in de Weverstraat, naast de Papegaaisgang, en daarachter gelegene **WONING** en **PLAATS**, Wijk C. No. 65, schiefsende tegen het eerste perceel.

De voorschreven perceelen, die zeer spoedig in eigen gebruik kunnen worden aanvaard, zullen elk afzonderlijk, en zoewel No. 1 en 2 als 1 en 3, bepevens allen, 1, 2 en 3, in eene massa geveild worden.

4°. De **OPSTAL VAN EEN GEBOUW** bij de Valpoort, ingerigt tot Barakken of Woningen voor Militairen, Wijk F No. 185 tot en met 189. In voortdurende Huur bij de Stad **Arnhem**.

5°. Eene ruime en sterke **SCHUUR**, **STAAL** en **ERF**, gelegen in de Langestraat tegen over de Vossensteeg, Wijk B No. 202. — Dadelijk bij den toelag in eigen gebruik te aanvaarden.

6°. Een groot ter nering staand **HUIS**, waarin sedert jaren een **MANUFACTUUR**, **WINKEL** is gedreven, met **PLAATS**, **KELDER** en **WELWATERSPOMP**, staande in de Vijzelstraat, tusschen de erven van de Heeren **ANDREES** en **GRESNICH**, in huur bewoond door **S. DE BRUIN**.

Voor de bezigtiging melde men zich dagelijks aan de perceelen zelve; ten opzichte van de beide eerste perceelen echter alleen gedurende twee dagen vóór den Inzet en Toelag, of vooraf belet vragende; en voor inlichtingen over de voorwaarden van verkoop en andere, ten opzichte der 5 eerste perceelen ten Kantore van de Notarissen **Mrs. W. H. TAAIJ** en **G. VAN ECK**, beide te **Arnhem**; en van het 6de perceel ten Kantore van den eerstgenoemden.

De Notaris **PLIESTER**, residerende te **Zevenaar**, zal, ten verzoeke der Weduwe en Kinderen van wijlen **HENDRIK VAN HUET**, op **Nieuwgraaf**, gemeente **Duiven**, in 2 veilingen, die 8 dagen na elkanderen, en wel op Zaturdagen den 20sten en 27sten Maart 1841, des voormiddag om 10 ure, ten huize van **F. BORGERS** te **Duiven**, zullen worden gehouden, aan de meesbiedenden, **zonder verband**, in perceelen of in massa verkoopen:

1°. Eene **BOERENHOFSTEDEN**, gelegen op **Nieuwgraaf** voormeld, bestaande uit de volgende perceelen als:

a. Een **HUIS**, **SCHUUR** en **KAR-SCHOPJES**, **TUIN**, **BOOMGAARD** en **BOUWLAND**, zijnde in Sectie A. No. 122, 123, 123 bis, 124 en 125, te zamen groot 40 Roeden en 60 Ellen.

b. Een perceel Tiendvrij **LAND**, genaamd **Schoonhoven**, ook op **Nieuwgraaf** gelegen in Sectie A. zijnde:

No. 92 **WEILAND**, groot 1 Bunder, 58 Roeden en 70 Ellen.

No. 93 **WEILAND**, groot 79 Roeden en 50 Ellen.

No. 100 **BOUWLAND**, groot 5 Bunders en 10 Roeden.

c. Een **Korcel LANDS**, mede **Schoonhoven** genaamd, en gelegen als voren, in Sectie A.

No. 98 **WEILAND**, groot 1 Bunder, 36 Roeden en 80 Ellen.

No. 99 **BOUWLAND**, groot 1 Bunder, 71 Roeden en 50 Ellen.

d. Een Tiendvrij Perceel **BOUWLAND**, genaamd **den Brink**, gelegen onder **Lathum**, Sectie C.

No. 217 groot 1 Bunder, 32 Roeden en 70 Ellen, met de daarbij behoorende **BEPOO-TING**.

e. Een Tiendvrij Perceel **BOUWLAND**, ook onder **Lathum** gelegen, Sectie C. No. 243 groot 50 Roeden en 90 Ellen.

Te zamen groot 12 Bunders, 90 Roeden en 70 Ellen.

Alles thans bij **REINDER VAN HUET** in pacht; kunnende de Gebouwen op 1° Mei eerstkomende en de Landen dadelijk bij den toelag worden aanvaard, mits aan den aftrekkenden huurder het halfgewas van het thans te veld staande Gezaai worde gelaten.

2°. Eene **ARBEIDERS-HOFSTEDEN**, op **Nieuwgraaf**, Gemeente **Duiven**, bewoond door **CORNELIS SANDERS** en bij hem in Huur tot Mei 1842 voor 30 jaars, bestaande uit een afgedaald half **HUIS** met **LAND** in Sectie A.

No. 120 **HUIS**, groot 97 Ellen.

No. 116 **BOUWLAND**, groot 12 Roeden en 20 Ellen.

3°. Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij voormelden Notaris.

+++ Ten overstaan van den Notaris **GODEFRUIT**, zal, tusschen den 5den en 15den April 1841, op het Buitengoed **Rustplaats**, aan den Rijn, nabij **Arnhem**, publiek **Erfhuyswijze** worden verkocht:

Eenen completen **INBOEDEL**, (uitgenomen **Linnen en Zilver**) bestaande, behalve gewoon huishoudelijk mobilair, in verschillende uitmuntend geconserveerde, voor nauwelijks een Jaar geheel nieuw aangekochte **MEUBELN**, **TAPIJTEN** en **HAARDEN**; — zullende de dagen tot bezigtiging en de aanvang des Verkoops nader worden opgegeven.

+++ De Notaris **Mr. J. NIJHOFF**, residerende te **Arnhem**, zal, op Donderdag den 25sten Maart 1841, des morgens ten 10 ure, bij den Kastelein **HEUFF**, op de Heerlijkheid **Doorwerth**, publiek aan de meesbiedenden verkoopen:

Een aantal perceelen **DENNEN** van verschillende zwaarte, waaronder geschikt tot **SLIETEN**, **POSTEN** en **RÉKKEN**, benevens eenige **WILGIGEN** en **GEHAKTE DOORN**. — Uitgebaakt in de Bosschen van voornoemde Heerlijkheid. — Alles breeder bij biljetten.

De Notaris **NIJHOFF** zal, op Vrijdag den 9den April 1841, des morgens ten 10 ure, voor het Logement de **Kroon** van **Holland**, op de Grote Markt te **Arnhem**, publiek verkoopen:

Differenten **PAARDEN**, **RIJTOIGEN**, **TUIGEN**, **ZADELS**, **HOOFTSTELLEN** en hetgeen verder tot eene **STAALHOUDERIJ** behoort. — De Paarden en Rijtuigen op **Gzediet**. — Aldaar te zien daags te voren.

VERKOOPING VAN MANUFACTUREN.

Op Dingsdag den 23sten Maart 1841 en volgende dagen, zal in het Locaal van Heeren Notarissen te **Nijmegen**, openlijk verkocht worden:

Eene aanzienlijke partij **MANUFACTUREN** en **BEDDE-GOEDEREN**, bestaande in vele walgervulde **BEDDEN** met derzelver Toebehooren, van 2, 3 en 4 eene partij **BRANDSCHIEDTIJKEN**, **SPANSCHE WOLLEN DEKENS**, in differente grootte, een partij fijne **LEIJDSCHEN DEKENS**, eene groote menigte **CHITSEN** en **KATOENEN LEDYKANTS DEKENS**, **PIQUEEN SPREIJEN**, **MOLTONNEN DEKENS**, met en zonder Streep, **KINDER-DEKENTIES** in vele soorten, **VRIESCHE LINNEN BONTEN**, **MATHASSEN BONTEN**, **GESTREEPTE LOOZE TIJKEN** voor Overtrekfels, eene partij **VLAAMSCHEN GRIJS-** en **HEMDEN-LINNEN**, alle soorten van **BAAIJEN** van 1/2, 3/4 en 1/2, **LEIJDSCHEN BAAI**, gestreepte **MUNNIKEN BAAI** van de beste kwaliteit, **JICHTEN BAAI** en **FLANELLEN**, **LINNEN AMERFOORTSCHE DIMET**, **LINNEN PELLENGOED**, **BROEKEN STREEP**, **BOMBAZIJN**, eene partij fijne **LINNEN KOUSEN**, **SLAAPMUTSEN** en **HANDSCHOENEN**, **DEKEN KATOEN**, en meerdere **GOEDEREN**, afkomstig uit uit den overgenomden Winkel van den Heer **J. ROBLIJN**, voornamelijk **LOGENRAAD**.

Diené tot narigt, dat in deze Verkoopning volstrekt geene andere Goederen zullen aangenomen noch geveild worden; alles zal voetstoots (*à tout prix*) worden verkocht.

De Goederen zijn te zien op Vrijdag den 19den en Maandag den 22sten Maart, des voormiddags van 10 tot 12 en des namiddags van 2 tot 5 uren.

+++ De Ondergeteekende, door aankoop Eige-
 ++ naar geworden zijnde van de gunstig be-
 ++ kend staande **STEENBAKKERIJ**, lig-
 gende aan de Rivier de **Waal**, bij **Tiel**, vroeger den Heer **VAN GEIJTENBEEK** toebehoord hebbende, heeft de eer bekend te maken dat hij met 1° April voornoemde Steenbakkerij voor zijne rekening en op zijnen naam zal voortzetten; onder belofte van eene prompte en civile bediening.

Tiel, den 17den Maart 1841.

L. C. CÖSTER.

+++ De Ondergeteekende verwittigt het geachte
 ++ Publiek, dat hij voornemens is, zijnen **WIN-
 ++ KEL** in **MANUFACTUREN**, te **Zuiphen**, in de Korte Hofstraat, op Donderdag den 18den Maart te **OPENEN**; en beveelt zich door deze in eeg' ieders gunst.

F. MÜLLER.

De Ondergeteekende zal, van den 20sten tot den 24sten Maart, in het Logement het **Zwijnschloofd** te **Arnhem**, een uitmuntend Assortiment nieuwe **PIANO'S**, **Weener Constructie**, tot verkoop aanbieden, en recom-mandeert zich hiermede in de gunst van het geberde publiek.

G. H. SCHULTE,
 van **Keulen**.

*** **T. J. VAN FRICHT**, Boekhandelaar te **Assen**, geeft uit:

I. **Dr. H. J. NASSAU**, **YLAGER-ONDERWIJS** IN **ONS VADERLAND ENDEZELFZ REGE-LING VAN STAATSWEGE**, hoofdzakelijk **Historisch beschouwd**, in verband tot **Godsdienst en Burgerstaat**. Eerste Afdeling. **Vrijheid van Onderwijs**. f 1.00.

(Inhoud: **Overzicht van de Geschiedenis van het Onderwijs; de wet van 1806 aan de beginselen van staatsregt getoetst, en aan 't gewond verstand; het gedeelte der verandering, blijkende uit de ondervinding van België; het ongegronde der bezwaren; in openbare schriften aangevoerd; het hoog belang van den staat bij de handhaving van de beperking der wet, enz.**)

II. **HET NOORDEN VAN ONZ VADERLAND**, of **vlugtige schetsen en aangename herinneringen van een Reistogtje over UTRECHT, VRIESELAND, GRONINGEN, DRENTHE en OVERIJSSEL**, door **Mevr. de Wed. A. B. VAN MEERTEN**. Met eede plaat. f 2.90.

De Uitgever vleit zich, dat dit Reistogtje, voorsj voor **Leesgezelschappen** geschikt, met geen mindere goedkeuring zal ontrangen worden, da de vroegere werken der beroemde Schrijfster ten deel vielen.

**RIJN EN IJSSEL-
 STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.**

Bij het hervatten der dienst tusschen **Kampen & Keulen** op den 16den Maart wordt de vaart der **Booten** geregeld als volgt:

Van **Amsterdam** naar **Kampen**, Maandags, Woensdag en Zaturdags des morgens ten 7 uur.

Van **Kampen** naar **Amsterdam**, Dingsdags, Vrijdags en Zondags des namiddags ten 1 uur.

Van **Keulen** naar **Arnhem**, Dingsdags en Zaturdags des morgens ten 6 uur.

Van **Arnhem** naar **Kampen**, Woensdags en Zondags des morgens ten 7 uur.

Van **Arnhem** naar **Arnhem**, Dingsdags en Vrijdags des namiddags ten 1 uur.

Van **Arnhem** naar **Wesel**, Maandags en Zaturdags des morgens ten 7 uur.

Van **Wesel** naar **Keulen**, Donderdags en Zondags des morgens ten 7 uur.

Waterhoogte te Arnhem.
 Den 17 Maart 3 El 2 Palm 0 Duim; gew 0 Duim; gev. 23 D.

Prijs-Courant der Effecten.

	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 1/2 u.
DINGSDAG 16 MAART.			
NEDERL. Werk. Schuld a 2 1/2 pCt.	50 1/2	50 1/2	
Dito Dito a 5 pCt.	97 1/2	97 1/2	97 1/2
Uitgestelde Schuld			
Kansbiljetten f	22 1/2	22 1/2	
Amortisatie-Syndicaat. a 4 1/2 pCt.	88 1/2	88 1/2	
Dito Dito a 3 1/2 pCt.	71 1/2		
Handelmaatschappij	161 1/2	162 1/2	161 1/2
Nieuwe Dito			
Nieuwe Dito 1837			
Oostindische Leening a 5 pCt.	95 1/2	95 1/2	95 1/2
Spoorweg Haarlem			
Aand. Rijn-Spoorweg. a 4 1/2 pCt.	91 1/2	92	
FRANKE. Inschrifv. G.B. a 3 pCt.			
SPANJE. Leening Ardoins a 5 pCt.	21 1/2	21 1/2	21 1/2
Dito onbep. stukk.			
Passive	5 1/2		
Defectief			
Fransche Uitgestelde			
PANDE. Obligat. a 3 pCt.			
RUSL. H. & C. 1798, 1816. a 5 pCt.	104 1/2		
Dito 1828, 1829			
Dito 1831, 1833	97 1/2		
Oblig. bij Hope	87 1/2		
Oblig. te Londen			
Dito te Hamburg.			
Inschrifving in Assign. a 6 pCt.			
Certific. van dito.	69 1/2		
POLSK. Aandeel a f 300 a f			
Dito a f 500 a f			
OOSTERB. Aand. a f. 100 a f			
Dito a f 250			
Metalliek	103 1/2		
Dito			
Dito			
BRAZILSK. Dito dito a 5 pCt.	73		

Te **Arnhem**, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.